

Израйльскыѣ сынове; Иисусъ Навинъ имъ отиде на помощь и направи єдинъ голѣмъ бой. Богъ ся невидимо бѣше за него и спусти отъ небо, като камане, градъ, който изби повече неприятели, нежели Израйльското копѣ. И като имаше още єдно голѣмо число неприятели за побѣждєніє, а бѣше близо да ся мъркне, Иисусъ разпалєнъ отъ гнѣвъ и вѣрѣ, извика: „Запри ся слънце! . . . не бързай мѣсече! . . .“ и слънцето ся спрѣ посрѣдъ небо, и мѣсєцътъ никъкъ небързаше докато отмъщенієто на Израйля не быде задоволено. Никогажъ день, ни пò-прѣди, ни пò-послѣ, не є былъ толко дѣлгъ като тоговашныя. Иисусъ направи още много побѣды. Той сетѣ разподѣли мѣстата, който бѣше освоилъ, между общинытъ на Израйльскыѣ сынове. Послѣ имъ припомни чудесата, който бѣше направилъ Богъ за тѣхнѣ ползѣ: Попыта гы дали ще слугувать тому всеилному Богу, който гы изведе изъ Египетъ, или Богомъ на тѣзи народы, който бѣхѣ поразили. Народътъ отговори съ голѣмъ выкъ, че нема да почита другъ Богъ, освєнь вѣчныя: Иисусъ като гы заклѣ, умрѣ на вѣзраст сто и десєть години. Израйльскыѣ сынове никъкъ непослушахѣ Бога, защото ся благодарихѣ щото повечето отъ народытъ, който обитавахѣ въ обѣтованнѣтъ земѣ, да имъ плащать само єдинъ порєзъ, а никъкъ не гы поразихѣ: Тѣзи обаче народи обожавахѣ идолытъ, и не искахѣ да почитать истинныя Богъ. Богъ за туй каза на Израйльтянытъ: „Пощо, противъ забранєнієто ми, помилвахте тѣзи народы, отъ сега на тамъ вый не ще можете вече да гы поразите; тѣ ще вы склонѣтъ да обожавате тѣхныѣ идолы, а и азъ щѣ ся послужѣ отъ тѣхъ, та щѣ вы накажѣ.“ Туй що прѣдрѣче Богъ ся сбѣдна: Израйльтянытъ ся оженихѣ за жены-